

APOKRYFERNA

JUDITH AV KING JAMES BIBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com

Judith

Boken av Judith

{1:1} i det tolfte året av regeringstiden av Nabuchodonosor, som regerade i Missionerar, den stora staden; i dagar Arpaksad, som regerade över mederna i Ecbatane, {1:2} och byggd i Ecbatane väggar runt omkring av stenar huggen tre alnar bred och sex alnar lång, och gjorde den höjden på väggen sjuttio alnar, och bredden av dessa femtio alnar:

{1:3} och ange tornen vid grindarna till det en hundra alnar hög, och bredden av dessa i den Stiftelsen sextio alnar:

{1:4} och han gjorde gates därav, även grindar som var upp till höjden av sjuttio alnar, och bredden av dem var fyrtio alnar, för gående tillbaka av hans mäktiga arméer, och för inställningen i rad hans fotfolk:

{1:5} även i dessa dagar kung Nabuchodonosor gjort kriget

med kung Arpaksad i den stora slätten, som är slätten i Ragau gränser.

{1:6} och det kom till honom alla de som bodde i den Hill country och allt som uppehöll sig av Euftrat och Tigris och Hydaspes och slätten av Arioeh kungen av Elymeans, och väldigt många nationer av sönerna till Chelod, monterade sig till striden.

{1:7} sedan Nabuchodonosor kung av assyrierna skickat till alla som bodde i Persien, och alla som bodde västerut, och till dem som bodde i Kilikien, och Damascus, och Libanus och Antilibanus, och alla som bodde vid havet kusten,

{1:8} och att de bland de nationer som var av Carmel, och Galaad, och högre Galiléen, och stort slätten av Esdrelom,

{1:9} och till alla som var i Samaria och städerna därav, och bortom Jordan till Jerusalem, och Betane, och Hydromedusa, och Kades, och floden av Egypten och Taphnes, och Ramesse, och alla de mark av Gesem,

{1:10} tills ni kommit bortom Tanis och Memphis och

alla invånare i Egypten, tills ni kommer till gränser
Etiopien.

{1:11} men alla invånare i landet gjort mot bakgrund av den
budordet Nabuchodonosor kungen av assyrierna,
varken gick de med honom till striden; för de inte var
rädd för honom: Ja, han var före dem som en man, och de
skickade iväg hans ambassadörer från dem utan verkan, och
med skam.

{1:12} därför Nabuchodonosor var mycket arg på
allt detta land, och bekräftar hans tron och rike, som
han skulle säkert hämnas på alla dessa kuster av Kilikien,
Damaskus, Syrien, och och att han skulle dräpa med den
svärdet alla invånare i landet av Moab, och den
barn till Ammon, och hela Judeen och alla som var i
Egypten, tills ni kommer till gränser av två hav.

{1:13} då han tågade in i striden matris med hans makt
mot kungen Arpaksad i det sjuttonde året, och han
segrade i sin kamp: för han störtade all makt

Arpaksad, och alla hans ryttare, och alla hans vagnar,

{1:14} blev Herren av hans städer och kom till

Ecbatane, tog tornen och bortskämda gatorna därav, och därav förvandlas skönheten skam.

{1:15} tog han också Arpaksad i bergen i Ragau, och slog honom genom med sin dart och förstörde honom fullständigt den dagen.

{1:16} så återvände han efteråt till Missionerar, både han och alla hans företag av diverse nationer att vara en mycket stor mängd män i krig, och där han tog sin lätthet, och banqueted, både han och hans armé, ett hundra och tjugo dagar.

{2:1} i det artonde året, två och tjugonde dagen i första månaden, det talades i hus Nabuchodonosor kung av assyrierna som han borde, som han sa, hämnas sig på hela jorden.

{2:2} så han kallade honom alla hans officerare, och alla hans adelsmän, och kommuniceras med dem. hans hemliga råd, och ingicks den drabbar hela jordens ur sin egen mun.

{2:3} sedan de påbjöd för att förstöra allt kött, som inte lyda budet av hans mun.

{2:4} och när han hade avslutat sitt råd,
Nabuchodonosor kung av assyrierna kallas Holofernes
chef kapten av hans armé, som var nästa till honom, och
sade till honom.

{2:5} således säger den stora konungen, Herren av hela
jorden, se, du skall gå tillbaka från min närvaro, och
ta med dig män att förtroende i sin egen styrka, av
fotfolk ett hundra och tjugo tusen; och antalet
av hästar med sina ryttare tolv tusen.

{2:6} och du skall gå mot alla west country,
eftersom de var olydiga mot min befallning.

{2:7} och du skall förkunna att de förbereder för mig
jord och vatten: ty jag skall gå vidare i min vrede mot dem
och kommer att täcka hela ansiktet av jorden med fötter
gruvan army, och jag kommer att ge dem för en förstöra dem:

{2:8} så att deras slagna skall fylla sina dalar och brooks
och floden skall fyllas med sina döda, tills det overflow:

{2:9} och jag leder dem fångar till de yttersta delarna av
hela jorden.

{2:10} du därför skall gå fram. och ta i förväg

för mig alla deras kuster: och om de kommer att ge sig dig, skall du reservera dem för mig tills dagen av deras bestraffning.

{2:11} men beträffande dem som rebell, låt inte ditt öga skona dem; men sätta dem till slakt, och skämma bort dem varhelst går du.

{2:12} för som jag bor, och i kraft av mitt rike, som helst jag har talat, att kommer jag göra av min hand.

{2:13} och ta du lyssna att du överträda ingen av bud för din Herre, åstadkomma men dem fullt ut, som jag har befallt dig, och skjuta upp inte för att göra dem.

Judith Page 568

{2:14} sedan Holofernes gick fram från förekomsten av hans herre och kallas ail de guvernörer och kaptener, och det officerare i armén av Assur;

{2:15} och han uppådade valt männen för striden, som hans herre hade befallt honom, åt en hundra och tjugo tusen och tolv tusen bågskyttar till häst;

{2:16} och han varierade dem, som en stor armé beställs för kriget.

{2:17} och han tog kameler och åsnor för deras vagnar, en mycket stort antal; och får och oxar och getter utan nummer för sin bestämelse:

{2:18} och massor av proviant för varje man av armén, och så mycket guld och silver ur kungens hus.

{2:19} då han gick fram och alla hans makt gå före kung Nabuchodonosor i resan, och för att täcka alla de jordens västerut med sina vagnar, och ryttarna och deras valda fotfolk.

{2:20} ett stort antal också diverse länder kom med dem gillar gräshoppor, och gillar sanden i jorden: för den många var utan nummer.

{2:21} och de gick fram av Missionerar tre dagsresor mot vanligt av Bectileth, och lutande från Bectileth nära berget som är på den vänstra sidan av övre Cilicia.

{2:22} sedan han tog alla hans armé, hans fotfolk, och ryttare och vagnar, och gick därifrån in i backen land;

{2:23} och förstörde Phud och Lud, och bortskämda alla de

barn av Rasses, och barnen av Israel, som var mot vildmarken på söderna av landet av den Chellians.

{2:24} då han gick över Eufrat, och gick igenom Mesopotamien, och förstörde alla höga städer som var vid floden Arbonai, tills ni kommer till havet.

{2:25} och han tog gränisar av Cilicia, och dödade alla som motstod honom, och kom till gränisar av Japheth, som var in mot söderna, över mot Arabia.

{2:26} han omringa också alla barn av Madian, och brände upp deras Lövhdydehögtiden och bortskämd sin sheepecotes.

{2:27} då han gick ned i i slätten av Damaskus i tidpunkten för vete skörd, och brände upp alla sina områden, och förstörde deras flockar och hjordar, också han bortskämde sina städer, helt bortkastade sina länder och slog alla sina ungar män med kanten av svärdet.

{2:28} därför rädsla och fruktan för honom föll på alla invånarna i havet kuster, som var i Sidon och

Tyrus, och dem som bodde i Sur och Ocina, och alla som bodde i Jemnaan; och de som bodde i Azotus och Ascalon fruktade honom kraftigt.

{3:1} så de skickade ambassadörer till honom för behandling av fred, sade:

{3:2} se, vi tjänare Nabuchodonosor den stora kungen ljuger inför dig. använd oss som skall vara bra i thy synen.

{3:3} se, våra hus, och alla våra platser och alla våra fält av vete, och flockar och hjordar och alla loger av våra tält ligger framför ditt ansikte; använd dem som det behagar dig.

{3:4} se, även våra städer och dess invånare är dina tjänare; kom och ta itu med dem som det synes bra himmelrikets.

{3:5} så männen kom till Holofernes och förkunnat för honom efter detta sätt.

{3:6} sedan kom han mot havet kusten, både han och hans armé, och uppsättning garnisoner i hög städerna och tog

ur dem valt män för stöd.

{3:7} så de och hela landet runt omkring fick

dem med kransar, med danser, och med timbrels.

{3:8} men han gjorde kastade ner sina gränser, och skära ner

sina odlingar: Ty han hade fastslagit för att förstöra alla gudar

av

landet, att alla nationer skulle dyrka Nabuchodonosor

bara, och att alla tungor och stammar bör uppmana honom

som

Gud.

{3:9} också han kom över mot Esdraelon nära till

Judeen, över mot de stora sundet i Judéen.

{3:10} och han lägrade mellan Geba och Scythopolis,

och där han stannade en hel månad, som han kan samla

tillsammans alla vagnarna av sin armé.

{4:1} nu Israels barn, som bodde i Judeen,

hört allt som Holofernes chef kapten

Nabuchodonosor kung av assyrierna hade gjort att de

nationer, och efter vilket sätt hade han bortskämda alla deras

tempel, och förde dem till intet.

{4:2} därför de var mycket rädda för honom, och

var oroliga för Jerusalem och templet Herrens
deras Gud:

{4:3} för de var nyligen återvänt från fångenskapen,
och alla människor i Judeen samlades nyligen:
och fartyg, och altaret, och huset, var helgade
efter profanationen.

{4:4} därför de skickade in alla kuster Samaria,
och byarna och Bethoron, Belmen och Jeriko,
Choba och Esora, och att den dalen av Salem:

{4:5} och besatt själva i förväg av alla de
toppar av höga berg och befästa byarna som
var i dem, och lade upp proviant för tillhandahållande av kriget:
för sina områden var sent skördat.

{4:6} också Joacim översteprästen, som var i dem
dagar i Jerusalem, skrev till dem som bodde i Bethulia, och
Betomestham, vilket är över mot Esdraelon mot den
öppna landet, nära Dothaim,

{4:7} laddning dem hålla passagera av kullen
land: för dem var en hänrycka in i Judeen, och det
var lätt att stoppa dem som skulle komma upp, eftersom den

passagen var rak, för två män på mest.

{4:8} och Israels barn gjorde som Joacim höga prästen hade befallt dem, med gamle av alla de

Sidan 569 Judith

folket i Israel, som bodde i Jerusalem.

{4:9} då varje människa av Israel ropade till Gud med stor ihärdighet, och med stora vehemency gjorde de ödmjuka sin själar:

{4:10} både de, och deras hustrur och deras barn, och sin boskap, och varje främling och fuling, och deras tjänare köpte med pengar, Läggs säckväv på sina höfter.

{4:11} således varje man och kvinnor, och den lilla barn, och invånarna i Jerusalem, föll innan den templet och gjutna aska på deras huvuden och spridning ut sin säckväv före inför Herren: även de sätter säckväv om altaret,

{4:12} och ropade till Israels Gud alla med ett samtycke uppriktigt, skulle att han inte ge sina barn för ett byte, och deras hustrur för en förstöra, och städerna i deras arvedel till förstörelse, och helgedomen till profanationen och

förebrå, och för nationerna att glädjas åt.

{4:13} så Gud hört deras böner, och såg på deras lidanden: för folk fastat många dagar i hela Judeen och Jerusalem innan helgedomen av Herren Sebaot.

{4:14} och Joacim översteprästen, och alla präster som stod inför Herren, och de som betjänade den Herre, hade sina höfter girt med säckväv, och erbjöd den dagliga brännoffer, med löften och gratis gåvor av den människor,

{4:15} hade aska på sina Broderiset och ropade till den Herre med all sin makt, som han skulle se över alla de hus av Israel nådigt.

{5:1} då var det förklarade att Holofernes, chef kapten i armén av Assur, som Israels barn hade förberedd för kriget, och hade käften passagera av kullen land, och hade befäst alla toppar av höga berg och hade lagt hinder i Champagne länder:

{5:2} varmed han var mycket arg, och kallas alla de furstar av Moab och kaptenerna av Ammon, och alla de guvernörer i havet kusten,

{5:3} och han sade till dem, säg mig nu, ni söner av Chanaan, som detta folk, som bor i backen land, och vad är de städer som de bebor, och vad är många deras armé, och vari är deras makt och styrka och vilken kung är inställd över dem, eller kapten deras armé;

{5:4} och varför har de fast beslutna att inte komma och Möt mig, mer än alla invånare i väst.

{5:5} sedan sa Achior, kaptenen av alla sönerna Ammon, låt min Herre nu hör ett ord ur munnen på din tjänare, och jag kommer att förkunna för dig sanningen om Detta folk, som bor nära dig och bebor kullen länder: och det ska inte ligga kom från mun din tjänare.

{5:6} detta folk härstammar av kaldéer:

{5:7} och de sojourned hittills i Mesopotamien, eftersom de inte skulle följa gudarna av deras fäder, som fanns i den mark i Kaldeen.

{5:8} för de lämnade vägen av deras förfäder, och dyrkade Gud i himlen, den Gud, som de visste:

så de kastade dem från ansiktet av deras gudar, och de flydde in i Mesopotamien, och sojourned det många dagar.

{5:9} då deras Gud befallde dem att avvika från den plats där de sojourned, och att gå in i landet av Chanaan: där de bodde och höjdes med guld och silver, och med så mycket boskap.

{5:10} men när en hungersnöd omfattas alla land Chanaan, de gick ned i Egypten, och sojourned där, medan de var näring, och blev där en stor mångfald, så att en kunde inte räkna deras nation.

{5:11} därför kungen av Egypten reste sig mot dem, och utdelade subtilly med dem, och förde dem låg med arbetande i tegel, och gjorde dem till slavar.

{5:12} då de ropade till sin Gud, och han slog alla Egypten med obotliga plågor: så egyptierna kastade dem ut ur deras åsyn.

{5:13} och Gud torkade röda havet före dem,

{5:14} och förde dem till mount Sina och Cades - Barne, och kasta ut alla som bodde i vildmarken.

{5:15} så de bodde i landet av amoreer, och de

förstördes av deras styrka alla dem om Esebon, och passerar över Jordan besatt de alla hill country.

{5:16} och de kastas tillbaka före dem i Chanaanite, Pherezite, jebuséerna, och Sychemite och alla de Gergesites, och de bodde i landet många dagar.

{5:17} och medan de syndat inte inför sin Gud, de blomstrade, eftersom den Gud som hatar orättfärdighet var med dem.

{5:18} men när de avvek från sättet som han utsett dem, förstördes de i många strider mycket öm, och var led fångar in i ett land som inte var deras, och deras Guds tempel kastades till marken, och deras städer erövrades av fiender.

{5:19} men nu är de tillbaka till sin Gud, och är komma från de platser där de skingrades, och har besatt Jerusalem, där deras helgedom, och är sittande i hill country; för det var öde.

{5:20} nu därför, min Herre och guvernören, om det finnas något fel mot detta folk, och de synda mot sin Gud,

Låt oss överväga att detta skall bli deras undergång, och låt oss gå upp,

och vi ska övervinna dem.

{5:21} men om det finnas någon ondskas i sin nation, låt mig

Herre nu passera, så att deras Herre försvara dem, och deras Gud

vara för dem, och vi blir en förebråelse innan hela världen.

{5:22} och när Achior hade avslutat dessa ord, alla

de människor som står runt omkring tältet mumlade, och den Chief män av Holofernes, och allt som uppehöll sig vid kusten, och i Moab, sade att han skulle döda honom.

{5:23} till, säga de, vi kommer inte vara rädda för ansikte

Israels barn: för, lo, det är ett folk som ingen har styrka eller makt för en stark strid

Judith Page 570

{5:24} nu därför lord Holofernes, vi kommer att gå upp,

och de skall vara ett byte till slukas av alla din armé.

{6:1} och när tumult i män som var om den

rådet var upphörde, Holofernes överbefälhavare av den armé av Assur sade till Achior och alla moabiterna innan alla sällskap med andra nationer,

{6:2} och vem är du, Achior och hirelings av Efraim, som du har profeterat mot oss om dagen, och har sagt, att vi inte bör göra krig med folk Israel, eftersom deras Gud kommer att försvara dem? och vem är Gud men Nabuchodonosor?

{6:3} han skickar sin makt, och kommer att förstöra dem från ansiktet på jorden och deras Gud skall inte leverera dem: men vi hans tjänare kommer att förstöra dem som en man; för de är inte kunna upprätthålla kraften i våra hästar.

{6:4} för med dem kommer vi trampa dem under fötterna, och deras berg skall vara berusad med deras blod, och deras fält skall fyllas med deras döda kroppar, och deras fotspåren skall inte kunna stå framför oss, ty de skall fullständigt förgås, säger kung Nabuchodonosor, Herre över alla de jorden: Ty han sade, ingen av mina ord vara förgäves.

{6:5} och du, Achior, en fuling Ammons, som har talat dessa ord i dag av din ondska, skall Se mitt ansikte inte mer från denna dag, tills jag tar hämnd

i denna nation som kom ut ur Egypten.

{6:6} och då skall svärd av gruvan army, och den många av dem att tjäna mig, passera genom dina sidor, och du skall falla bland deras slagna, när jag återvänder.

{6:7} nu därför min tjänare skall föra dig tillbaka i hill country, och skall sätta dig i en av städerna passagera:

{6:8} och du skall inte förgås, tills du förstöras med dem.

{6:9} och om du övertyga dig själv i ditt förstånd att de skall vidtas, låt inte ditt anlete falla: Jag har talat det, och ingen av mina ord vara förgäves.

{6:10} sedan Holofernes befallde sina tjänare, som väntade i sitt tält, att ta Achior, och föra honom till Bethulia, och leverera honom i händerna på Israels barn.

{6:11} så hans tjänare tog honom och förde honom ut ur lägret i slätten, och de gick från mitt i den vanligt i kulllandet och kom åt fontänerna som var under Bethulia.

{6:12} och när männen i staden såg dem, de tog

upp sina vapen, och gick ut ur staden till toppen av den Hill: och varje människa som används lyftsele hållit dem från kommande

upp genom gjutning av stenar mot dem.

{6:13} ändå ha kommit hemlighet under kullen, de bundna Achior, kasta honom och lämnade honom på den foten av kullen, och återvände till sin Herre.

{6:14} men the israeliterna härstammar från sin stad, och kom till honom och löst honom och förde honom till Bethulia, och presenterade honom för guvernörerna i staden:

{6:15} som fanns i dessa dagar Ozias son till Micha, av stammen Simeon och Chabris son till Gothoniel, och charmi son till Melchiel.

{6:16} och de kallade samman alla gamle av den staden, och alla deras ungdom drev tillsammans, och deras kvinnor, till

församlingen och de inställda Achior mitt i alla deras personer. Sedan Ozias frågade honom om det som skedde.

{6:17} och han svarade och förklarade dem den rådets Holofernes, och alla ord som

Han hade talat i mitt princesna av Assur, och

som helst Holofernes hade talat stolt mot den Israels hus.

{6:18} då människor föll ner och tillbad Gud, och ropade till Gud. sade:

{6:19} O Herre Gud i himmelen, se deras stolthet, och synd vår nation, och titta över de låga dödsbo som är helgade dig denna dag.

{6:20} då de tröstade Achior, och prisade honom kraftigt.

{6:21} och Ozias tog honom ur församlingen åt hans hus, och gjorde en fest till äldsterna; och de kallade på den Israels Gud allt som natt för hjälp.

{7:1} nästa dag Holofernes befälde alla hans armé, och alla hans folk som skulle komma att ta sin del, som de ska ta bort deras läger mot Bethulia, ta aforehand stigningarna hill country, och att göra krig mot Israels barn.

{7:2} då deras starka män bort sina läger i som dag, och armén av manarna av kriget var ett hundra och sjuttio tusen fotfolk och tolv tusen ryttare,

bredvid bagaget, och andra män som var på gång bland dem, en mycket stor skara.

{7:3} och de slog läger i dalen nära till Bethulia, vid fontänen, och de sprida sig i bredd över Dothaim även till Belmaim, och i längden från Bethulia till Cynamon, vilket är över mot Esdraelon.

{7:4} nu barnen av Israel, när de såg den mängden av dem, var mycket oroliga och sade varenda en att hans granne, nu kommer dessa män slicka upp ansiktet på den

jorden; för varken de höga bergen, Dalarna, inte heller kullarna, kan bära sin vikt.

{7:5} sedan varje man tog upp sina krigsvapen, och När de hade tänt eldar vid sina torn, de återstod och bevakade allt som natt.

{7:6} men i den andra dagen Holofernes frambringat alla hans ryttare i åsynen av Israels barn som var i Bethulia,

{7:7} och tittade på passagera upp till staden, och kom fontänerna i sina vatten, och tog dem och satte

garnisoner av män i krig över dem, och han själv bort mot sitt folk.

{7:8} sedan kom till honom alla chefen av barnen av Esau, och alla cheferna för folket i Moab, och den Kaptenerna av havet kusten, och sade:

{7:9} Låt vår Herre nu hör ett ord, att det inte finns en

Sidan 571 Judith

störta i din armé.

{7:10} för detta folk Israels barn litar inte i sina spjut, men höjden av bergen där de vistas, eftersom det inte är lätt att komma till topparna av deras berg.

{7:11} nu därför, min Herre, slåss inte mot dem i kämpa array, och det skall inte så mycket som en man av thy folk förgås.

{7:12} återstår i thy camp, och hålla alla män i riket armén, och låt dina tjänare komma in händerna fontänen vatten, som issueth fram av foten av berget:

{7:13} för alla invånare i Bethulia har deras vatten därifrån; så skall törst döda dem, och de skall ge upp sin

staden, och vi och vårt folk skall gå upp till toppar av den bergen som är nära, och kommer att tälta på dem, titta på att ingen gå ut ur staden.

{7:14} så skall de och deras hustrur och deras barn konsumeras med eld, och innan svärdet kommer mot dem, de skall störtas i gatorna där de Dwell.

{7:15} därmed skall du göra dem en onda belöning; eftersom de gjorde uppror och träffade inte thy person fredligt.

{7:16} och dessa ord nöjda Holofernes och alla hans tjänare och han utsedd för att göra som de hade talat.

{7:17} så lägret av Ammons barn avvikit, och med dem fem tusen av assyrierna, och de satts i dalen, och tog vattnen, och fontäner vatten av Israels barn.

{7:18} sedan barn till Esau gick med den barn av Ammon, och slog läger i hill country över mot Dothaim: och de skickade några av dem mot den söderut och mot öster över mot Ekrebel, vilket är nära till Chusi, det är vid bäcken Mochmur; och den

resten av armén av assyrierna campade på slätten, och täckt över hela landet. och sina tält och vagnarna var lägrade att en mycket stor skara.

{7:19} då Israels barn ropade till Herren

deras Gud, eftersom deras hjärta misslyckades, för alla deras fiender

hade omringa dem runt omkring, och det fanns ingen väg till fly ut bland dem.

{7:20} således alla företaget av Assur förblev om

dem, både deras fotfolk, vagnar, och ryttarna, fyra och

tre-trettio dagar, så att alla deras fartyg på vatten misslyckades alla de

invånarna av Bethulia.

{7:21} cisternerna tömdes och de hade inte

vatten att dricka sitt lystmäte för en dag; för de gav dem dricka av åtgärd.

{7:22} därför deras unga barn var ur hjärta,

och deras kvinnor och unga män svimmade av törst, och föll ner i gatorna av staden, och av passagera i den

Gates, och fanns det inte längre någon styrka i dem.

{7:23} då alla människor samlats till Ozias, och den

chef för staden, både unga män, kvinnor och barn,
och ropade med hög röst och sade alla äldste,
{7:24} Gud vara domare mellan dig och oss: för ni har
gjort oss stor skada, i att ni inte har krävt sinnesfrid
barnen av Assur.

{7:25} nu har vi inga helper: men Gud har sålt oss
i deras händer, som vi bör kastas ned innan
dem med törst och stor förstörelse.

{7:26} nu därför kallar dem eder och leverera den
hela staden för en förstöra till folket i Holofernes, och alla
hans armé.

{7:27} för det är bättre för oss att göras en förstöra dem,
än att dö av törst: för vi kommer att vara hans tjänare, som
våra

själar kan leva och inte se döden av våra spädbarn före
våra ögon, inte heller våra hustrur och våra barn att dö.

{7:28} tar vi till vittne mot er himmel och
jorden, och vår Gud och herre av våra fäder, som punisheth
oss efter våra synder och synder av våra fäder, att han
gör inte som vi har sagt denna dag.

{7:29} sedan var stor gråt med ett samtycke i mitt i församlingen; och de ropade till Herren Gud med hög röst.

{7:30} sedan sade Ozias till dem, bröder, vara av god mod, låt oss ändå uthärda fem dagar, i vilket utrymme den Herren vår Gud kan vända sin nåd mot oss; för han inte kommer överge oss helt.

{7:31} och om dessa dagar passera, och det kom ingen hjälp oss, kommer att jag göra enligt ditt ord.

{7:32} och han spridda folket, var och en att deras egen avgift; och de gick till murar och torn av deras stad, och skickade de kvinnor och barn i deras hus: och de var mycket låga väckts i staden.

{8:1} nu då Judith hörde detta, som var dotter till Merari, son till oxe, son till Joseph, den son till Ozel, son till Elcia, son till Ananias, son till Gedeon, son till Raphaim, son till Acitho, son till Eliu, son till Eliab, son till Natanael, son till Samael, son till Salasadal, son till Israel.

{8:2} och Manasses var hennes make, hennes stam och släkt, som dog i korn skörden.

{8:3} för som han stod att övervaka dem som bunden kärvar i fältet värmen kom på hans huvud, och han föll på sin säng, och dog i staden av Bethulia: och de begravde honom med sina fäder i fältet mellan Dothaim och Balamo.

{8:4} så Judith var änka i hennes hus tre år och fyra månader.

{8:5} och hon gjorde henne ett tält på toppen av sitt hus, och sätta på säckväv på hennes höfter och ware hennes änkepension kläder.

{8:6} och hon fastade alla dagar i sin makes död, Spara eves Sabbaterna och Sabbaterna och eves av Nymånadsdagarna, och Nymånadsdagarna och högtiderna och högtidliga dagar av Israels hus.

{8:7} var hon också en ansenlig ansiktes och mycket vacker att skåda: och hennes make Manasses hade lämnat henne

guld, och silver, och samma prostituerings, och

Judith Page 572

boskap och länder; och hon förblev dem.

{8:8} och det fanns ingen som gav henne en sjuk ord; ar hon fruktade Gud kraftigt.

{8:9} nu när hon hörde människorna onda ord mot guvernören, som de svimmade brist på vatten; för Judith hade hört alla ord som Ozias hade talat till dem, och att han hade svurit att leverera staden åt den Assyrierna efter fem dagar.

{8:10} sedan hon skickade hennes waitingwoman, som hade de regeringen av alla saker som hon hade, att kalla Ozias och Chabris och charmi, antiken i staden.

{8:11} och de kom till henne, och hon sade till dem, Hör mig nu, O ni guvernörer i invånarna av Bethulia: för dina ord som ni har talat innan den människor denna dag är inte rätt, röra denna ed som ni och uttalad mellan dig och Gud, och har lovade att leverera staden till våra fiender, om inte inom dessa dagar Herren slå för att hjälpa dig.

{8:12} och nu vem är ni som har frestade Gud detta dag, och stå i stället för Gud bland människobarnen?

{8:13} och nu försöker Herren allsmäktig, men ni skall aldrig vet någon sak.

{8:14} för ni inte kan hitta djupet av hjärtat av människan, inte heller kan ni uppfatta det som han tänker: då hur kan ni söka ut Gud, som har gjort alla dessa saker, och vet hans sinne, eller förstå hans syfte? Nej, min bröder, provocera inte Herren vår Gud till vrede.

{8:15} för om han inte hjälper oss inom dessa fem dagar, han har makt att försvara oss när han kommer, även varje dag, eller till förstöra oss innan våra fiender.

{8:16} binder inte råd av Herren vår Gud: för Gud inte är som man, att han kan hotas; inte heller är han som son till mannen, att han bör vackla.

{8:17} därför låt oss vänta för honom frälsning och ring honom att hjälpa oss, och han kommer att höra vår röst, om det behaga honom.

{8:18} för att det uppstod ingen i vår ålder, inte heller är det någon nu i dessa dagar varken stam, eller familj, eller personer,

inte heller staden bland oss, som tillber gudarna gjort med händer, som

har varit fordom.

{8:19} för den som orsakar våra fäder gavs till den svärd, och för ett byte, och hade en stor nedgång innan vår fiender.

{8:20} men vi vet ingen annan Gud, därför vi litar att han kommer inte dispise oss, eller någon av vår nation.

{8:21} för om vi tas så, hela Judeen skall ligga avfall, och vår fristad skall bli bortskämd; och han kommer att kräva den profanationen av dessa på vår mun.

{8:22} och slakten av våra bröder, och de fångenskapen av landet och ödeläggelsen av vår arv, kommer han vända på våra huvuden bland hedningarna, varhelst skall vi vara i trälldom. och vi skall vara en brott och en förebråelse till alla dem som äger oss.

{8:23} för vår trälldom inte skall riktas till favör: men Herren vår Gud skall slå till vanära.

{8:24} nu O bröder, låt oss därför förkunna ett exempel till våra bröder, eftersom deras hjärtan är beroende av oss, och

helgedomen, och huset och altaret, vila över oss.

{8:25} dessutom tacka låt oss Herren vår Gud,
som prövar oss, även när han gjorde våra fäder.

{8:26} minns vad saker han gjorde till Abraham, och
hur han försökte Isaac, och vad hände med Jacob i
Mesopotamien av Syrien, när han förde fåren i Laban hans
mammans bror.

{8:27} för han inte har försökt oss i elden, som han gjorde dem,
för granskning av deras hjärtan, har inte heller han tagit
hämnd på oss: men Herren gissla dem som kommer
nära honom, att förmana dem.

{8:28} sedan sa Ozias till henne, allt som du har talat
har du talat med ett gott hjärta, och det finns ingen som
kan bestrida dina ord.

{8:29} för detta inte är den första dagen vari din visdom är
manifesteras; men från början av dina dagar alla de
människor har känt din förståelse, eftersom de
disposition av ditt hjärta är bra.

{8:30} men folket var mycket törstig, och tvingade oss
att göra dem som vi har talat, och att föra en ed

på oss, som vi inte kommer att bryta.

{8:31} därför nu ber du för oss, eftersom du är en gudfruktig kvinna, och Herren kommer att skicka oss regn att fylla vår

cisterner, och vi skall svimma inte mer.

{8:32} då sade Judith till dem, höra mig, och jag kommer att göra

en sak, som skall gå hela alla generationer att den barn av vår nation.

{8:33} ni skall stå denna natt i utfärda utgångsförbud för, och jag kommer att gå

fram med min waitingwoman: och inom dagar att ni har lovat att leverera staden till våra fiender Herren kommer att besöka Israel av min hand.

{8:34} men fråga inte ni i gruvan act: för jag inte kommer förkunna det för dig, tills sakerna vara klar att jag gör.

{8:35} sedan sa Ozias och furstarna till henne, gå fred, och Herren Gud vara framför dig, att ta hämnd på våra fiender.

{8:36} så de återvände från tältet, och gick till sin Wards.

{9:1} Judith föll på ansiktet och lägga askan på henne huvudet, och avslöjade säckväv varmed hon var Påklädd; och om tiden som rökelse av kvällen erbjöds i Jerusalem i huset av den Herren Judith ropade med hög röst och sade:

{9:2} O Herre Gud min fars Simeon, som du tog ett svärd att ta hämnd för främlingar, som lossade piga att besudla henne gördel, och upptäckte låret till henne skam och förorenat sin oskuld till henne förebrå; Ty du sade, det skall inte vara så; och ändå gjorde så:

Sidan 573 Judith

{9:3} därför du tog deras härskare att dräpas, så att de färgat deras säng i blod, lurade, och smotest tjänare med deras lords och lords vid deras troner;

{9:4} och har givit sina fruar för ett byte, och deras döttrar vara fångar, och alla deras bytet delas bland dina kära barn; som flyttades med din iver, och avskydde förorening av deras blod, och uppmanade

dig för stöd: O Gud, O min Gud, hör mig också en änka.

{9:5} för du har åstadkommit inte bara dessa saker, men även de saker som föll ut innan, och som följde efter; du har tänkt på de saker som nu, och som skall komma.

{9:6} Ja, vilka saker du avgöra var redo på hand och sade: Lo, vi är här: för alla dina vägar är beredd, och dina straffdomar är thy foreknowledge.

{9:7} för, se, assyrierna multipliceras i deras makt; de är upphöjda med häst och människa; de ära i styrkan i deras fotfolk; de litar på sköld och spjut, och båge och sling. och vet inte att du är Herren som breakest striderna: Herren är ditt namn.

{9:8} kasta ner sin styrka i din makt, och föra ner sin kraft i din vrede: för de har utlovat till besudla din helgedom, och att förörena tabernaklet där thy härliga namn resteth och kasta med svärd horn av ditt altare.

{9:9} se deras stolthet och skicka din vrede över sin huvuden: ge till min hand, som är änka, makt

att jag har tänkt.

{9:10} slår av svek av mina läppar tjänare med det Prince, och prinsen med tjänaren: bryta ner deras ståtlighet i handen av en kvinna.

{9:11} för din makt standeth inte i mängden eller thy kanske i starka män: Ty du är en Gud av den drabbade, en Helper för de förtryckta, en upprätthållaren av svaga, en beskyddare av den övergiven, en frälsare av dem som är utan hoppas.

{9:12} jag ber dig, jag ber dig, O Gud för min far, och Gud av arvet av Israel, Herren av himlen och jorden, skaparen av vattnen, kung av varje levande varelse, höra

du min bön:

{9:13} och göra mitt tal och svek att vara deras sår och Rand, som har utlovat grymma saker mot thy förbund, och ditt helgade hus, och mot toppen av Sion, och mot huset av innehav av dina barn.

{9:14} och göra varje nation och stam att erkänna att du är Gud av all makt och makt, och att det

är ingen annan som protecteth folket i Israel utan du.

{10:1} nu efter som hon hade upphört att ropa till Gud av Israel, och dåligt gjort slut på alla dessa ord.

{10:2} hon steg där hon hade fallit ner, och kallas hennes hembitråde, och gick ned i huset i vilken hon

boning i Sabbaten dagar, och i hennes festdagar,

{10:3} och drog av den säckväv som hon hade på,

skjuta upp plaggen av hennes makes död och tvättade henne

kroppen över med vatten, och smorde sig med ädla

salva, och flätade håret på hennes huvud, och lägga på ett däck

på den och sätta på hennes plagg av glädje, hvarmed hon

var klädda under livet av Manasses maken.

{10:4} och hon tog sandaler på fötterna och sätta

hennes armband, och hennes kedjor, och hennes ringar, och henne

Örhängen, och alla henne ornament, och prydd själv modigt,

att locka ögonen på alla män som ska se henne.

{10:5} då hon gav sin piga en flaska vin och en

Cruse olja, och en väska fylld av förtorkade majs, och klumpar

fikon, och med fina bröd; så hon vikta alla dessa saker

tillsammans, och lade dem på henne.

{10:6} således de gick fram till porten av staden Bethulia, och hittade stående där Ozias och antiken av staden, Chabris och charmi.

{10:7} och när de såg henne, som hennes ansikte var ändras, och hennes kläder har ändrats, de undrade på henne skönhet mycket kraftigt, och sade till henne.

{10:8} Gud, våra fäders Gud ge dig fördel, och utföra ditt företag till ära av barnen Israels och Jerusalems upphöjelse. Då de dyrkas Gud.

{10:9} och hon sade till dem, kommandot grindarna till den staden ska öppnas till mig, att jag kan gå ut att utföra de saker varav ni har talat med mig. Så de befallde de unga männen att öppna henne, som hon hade talas.

{10:10} och när de hade gjort så, Judith gick ut, hon, och hennes piga med henne; och männen i staden såg henne, tills hon var borta nerför berget, och tills hon hade passerade dalen, och kunde se henne inte mer.

{10:11} således de gick rakt fram i dalen: och den första titta på assyrierna träffade henne, {10:12} tog henne och frågade henne vad folk konst du? och varifrån kommer du? och vart går du? Och hon sade: jag är en kvinna i Hebreerbrevet, och am flydde från dem: för de skall bli givet att konsumeras: {10:13} och jag kommer före Holofernes chefen kapten på din armé, att förklara ord av sanning; och jag kommer förkunna honom ett sätt, whereby han skall gå och vinna alla kullen land, utan att förlora kropp eller livet av någon av hans män. {10:14} nu när männen hörde henne ord, och såg hennes anlete, de undrade kraftigt på hennes skönhet, och sade till henne, {10:15} du har räddat ditt liv, genom att du har hastade att komma ner till närvaron av vår Herre: nu därför komma till hans tält, och några av oss ska genomföra dig, tills de har levererat dig till händerna. {10:16} och när du står inför honom, var inte rädd

i ditt hjärta, men förkunna honom efter ditt ord; och
Han kommer att bedja dig väl.

{10:17} och sedan valde de ut ur dem en hundra män till
följa med henne och hennes pigga; och de förde henne till den
tält av Holofernes.

Judith Page 574

{10:18} sedan var där en concourse hela den
läger: för hennes kommande var noised bland tälten, och de
kom till henne, som hon stod utan Holofernes, tält
tills de berättade för honom om henne.

{10:19} och de undrade på hennes skönhet, och beundrade
barn till Israel på grund av henne, och alla sa till
hans granne, som skulle föraktar detta folk, som har
bland dem sådana kvinnor? Det är säkert inte bra att en
man av dem vara kvar som att släppa kan lura den
hela jorden.

{10:20} och de som låg nära Holofernes gick ut, och
alla hans tjänare, och de förde henne in i tältet.

{10:21} nu Holofernes vilade på hans säng under en
kapell, som vävdes med lila och guld, och

smaragder, och ädla stenar.

{10:22} så de visade honom av henne; och han kom ut före sitt tält med silver lampor går före honom.

{10:23} och när Judith hade kommit före honom och hans tjänare alla förundrade sig skönheten i henne anlete; och hon föll på sitt ansikte och gjorde vördnad till honom: och hans tjänare tog upp henne.

{11:1} sade Holofernes till henne, Kvinna, vara av Bra komfort, rädsla inte i ditt hjärta: för jag har aldrig skadat någon som var villiga att tjäna Nabuchodonosor, kungen av alla jorden.

{11:2} nu därför om ditt folk som bor i den berg hade inte satt ljus av mig, jag skulle inte ha lyft upp mitt spjut mot dem: men de har gjort dessa saker till sig själva.

{11:3} men nu berätta varför du är flydde från dem, och konst komma till oss: för du är komma för skyddsåtgärder;

vara av god komfort, du skall leva denna natt och nedan:

{11:4} för ingen skall skada dig, men bönfaller dig väl, som

de gör av kung Nabuchodonosor tjänare min Herre.

{11:5} sedan Judith sade till honom, få ord

din tjänare, och drabbas av din tjänarinna till talar i thy

närvaro, och jag kommer att förklara ingen lögn att min Herre denna natt.

{11:6} och om du skall följa orden i riket

tjänarinna, Gud kommer att föra det perfekt att passera genom dig. och min Herre skall inte svika sitt ändamål.

{11:7} som Nabuchodonosor kung över hela jorden lever,

och som hans makt lever, som har sänt dig för den

upprätthållandet av varje levande sak: för inte bara män skall tjäna

honom av dig, men även djuren på fältet och boskap,

och fåglarna i luften, skall leva genom din makt under

Nabuchodonosor och alla hans hus.

{11:8} för vi har hört talas om din visdom och din politik,

och det rapporteras i hela jorden, att du bara konst Utmärkt

i alla kungariket och mäktiga i kunskap, och

underbart i bedrifter av kriget.

{11:9} nu som om ärendet, som Achior gjorde

talar i thy rådet, vi har hört hans ord; för män

av Bethulia räddade honom och han förkunnat för dem allt som han

hade talat till dig.

{11:10} därför, O Herre och guvernören, respektera inte hans ord; men låg det i ditt hjärta, för det är sant: för vår nation inte skall straffas, varken kan svärd överhand dem, förutom de synda mot sin Gud.

{11:11} och nu, att min Herre inte besegras och omintetgöra hans syfte, dödsfall är nu fallit på dem, och deras synd har passerat dem, varmed de kommer provocera sin Gud till vrede när de skall göra det som passar inte göras:

{11:12} är för deras proviant misslyckas dem, och alla deras vatten

knappa, och de har beslutat att lägga händerna på deras boskap, och utlovat att konsumera alla dessa saker, att Gud har förbjudit dem att äta av hans lagar:

{11:13} och är beslutna att tillbringa första av de den tiondelar av vin och olja, som de hade helgat, och reserverade för prästerna som tjänar i Jerusalem innan den inför vår Gud; den vilka saker det är inte tillåtet för någon av

folket så att beröra med sina händer.

{11:14} för de har skickat några till Jerusalem, eftersom också de som bor där har gjort liknande, för att ge dem en licens från senaten.

{11:15} nu när de skall föra dem ordet, kommer de genast gör det, och de skall ges till dig att vara förstörde samma dag.

{11:16} därför jag din tjänarinna, att veta allt detta, är flydde från sin närvaro; och Gud har sänt mig att arbeta saker med dig, hvaröfver hela jorden skall bli förvånade, och den som skall höra det.

{11:17} för din tjänare är religiös, och tjänar Gud Himlens dag och natt: nu därför, min Herre, jag kommer förbli med dig och din tjänare kommer att gå ut nattetid i dalen, och jag ber till Gud, och han kommer att berätta När de begått sina synder:

{11:18} och jag kommer och förkunna det himmelrikets: sedan du

skall gå ut med alla din armé, och det skall vara ingen av dem som ska motstå dig.

{11:19} och jag kommer att leda dig genom mitt i Judeen, tills du kommer innan Jerusalem; och jag kommer att sätta din tron

i mitt därav. och du skall driva dem som får som har utan herde och en hund skall inte så öppna hans mun på dig: för dessa saker var så enligt min foreknowledge, och de var förkunnat för mig, och jag skall skickas till säger dig.

{11:20} sedan hennes ord glädde Holofernes och alla hans tjänare; och de förundrade sig hennes visdom och sade, {11:21} Det är inte en sådan kvinna från ena änden av den jorden till den andra, både för skönhet av ansiktet och visdom ord.

{11:22} jämväl Holofernes sade till henne. Gud har gjort rätt i att skicka dig inför folk, att styrka kan vara i våra händer och förstörelse på dem som lätt betrakta min Herre.

{11:23} och nu du är både vacker i thy anlete, och kvick i dina ord: säkert om du gör som du har talat din Gud skall vara min Gud, och du skall

bo i hus av kung Nabuchodonosor, och skall vara

Sidan 575 Judith

kända genom hela jorden.

{12:1} sedan befalldes han för att ta med henne i där hans plattan var inställd; och bade att de bör förbereda för henne av sitt eget kött, och att hon bör dricka av hans egna vin.

{12:2} och Judith sa, jag inte kommer äta därav, lest det finnas brott: men skall föreskrivas för mig saker att jag har fört.

{12:3} sedan Holofernes sade till henne, om din bestämmelse om inte, hur ska vi ge dig liknande? för det finnas ingen med oss om din nation.

{12:4} sade Judith till honom som din själ lever, min Herren, din tjänarinna skall inte spendera dessa saker som jag ha, innan Herren arbetet av min hand sakerna som han har fastställts.

{12:5} sedan Holofernes tjänare förde henne in i tältet, och hon sov till midnatt, och hon uppstod när det var mot morgon klockan,

{12:6} och skickas till Holofernes, spara, låt min Herre nu

kommando som din tjänarinna kan gå ut till bön.

{12:7} sedan Holofernes befälde sin vakt att de bör inte stanna henne: således hon abode i läger tre dagar, och gick ut i natten i dalen av Bethulia, och tvättade sig själv i en fontän av vatten genom lägret.

{12:8} och när hon kom ut, hon bönföll Herren Guden av Israel att rikta hennes sätt att lyfta upp av den barn av sitt folk.

{12:9} så hon kom ren, och förblev i tältet, tills hon äta sitt kött på kvällen.

{12:10} och i den fjärde dagen Holofernes gjorde en fest till sina egna tjänare endast, och kallas ingen av officerarna till den bankett.

{12:11} sedan sade han till Bagoas eunucken, som hade Ladda över alla att han hade, gå nu och övertala detta Hebreisk kvinna som är med dig, så att hon kom till oss, och äta och dricka hos oss.

{12:12} för, lo, det kommer att vara en skam för vår person, om vi

skall låta en sådan kvinna gå, inte haft hennes företag; för

om vi drar henne inte oss, hon kommer att skratta oss att håna.

{12:13} sedan gick Bagoas från förekomsten av

Holofernes, kom till henne och sa han, låt inte denna mätta

Damsel rädsla att komma till min Herre, och att vara hedrad i hans

närvaro, och dricka vin, och vara glada med oss och vara

gjort denna dag som en av döttrarna av assyrierna,

som servere i huset av Nabuchodonosor.

{12:14} sedan sade Judith till honom: Vem är jag nu, när jag

bör bestrida min Herre? säkert som helst behagar honom jag

kommer att göra snabbt, och det skall vara min glädje för dag min

döden.

{12:15} så hon uppstod, och prydd själv med sin kläder

och alla hennes kvinnans klädsel, och hennes piga gick och lade mjuk

skinn på marken för henne över mot Holofernes, som

Hon hade fått av Bagoas långt sitt dagliga bruk, som hon kan

sitter och äter på dem.

{12:16} nu när Judith kom och satte sig ner,

Holofernes hans hjärta var skändas med henne, och hans sinne

flyttades, och han önskade kraftigt hennes företag; för han väntat en tid att lura henne, från den dag då han hade sett hennes.

{12:17} då sade Holofernes till henne, Drink nu, och vara glada med oss.

{12:18} så Judith sa, jag kommer att dricka nu, min Herre, eftersom

mitt liv är förstorat i mig denna dag mer än alla dagar sedan jag föddes.

{12:19} då hon tog och åt och drack före honom vad hennes piga hade förberett.

{12:20} och Holofernes tog stora förtjusning i hennes, och drack mer vin än han hade druckit när som helst på en dag sedan han föddes.

{13:1} nu när kvällen var kommet, hans tjänare gjorde brådska att avvika och Bagoas stänga sitt tält utan, och ogillade servitörer från närvaron av hans herre; och de gick till sina sängar: för de var alla trötta, eftersom den festen hade varit lång.

{13:2} och Judith var kvar längs i tältet, och

Holofernes ligger längs vid hans säng: Ty han var fylld av vin.

{13:3} nu Judith hade befallt sin piga att stå utan hennes sängkammare, och vänta på henne. kommer tillbaka, som hon gjorde dagligen: för hon sa att hon skulle gå fram till henne böner, och hon talade till Bagoas enligt samma syfte.

{13:4} så alla gick fram och ingen var kvar i den sängkammaren, varken liten eller stor. Sedan Judith, stående av hans säng, sade i hennes hjärta, O Herre Gud av all makt, ser Detta närvarande på verk av mina händer för den upphöjelse av Jerusalem.

{13:5} för nu är det dags att hjälpa ditt arv, och att köra ditt företag till förstörelsen av den fiender som är uppstiget mot oss.

{13:6} då hon kom till pelaren i sängen, som var vid Holofernes' huvud, och tog ner sin fauchion från därifrån,

{13:7} närma sig till hans säng och tog tag i den

håret på huvudet, och sa, stärka mig, O Herre Gud av Israel, denna dag.

{13:8} och hon slog två gånger på hans hals med alla henne makt, och hon tog bort hans huvud från honom.

{13:9} och ramlade hans kropp från sängen, och drog ner kapellet från pelarna; och anon efter hon gick fram och gav Holofernes hans huvud till hennes piga;

{13:10} och hon satte den i sin väska av kött: så de twain gick tillsammans enligt deras sed åt bön: och

När de passerade lägret, de omringa dalen, och gick upp på berget av Bethulia, och kom till portarna därav.

{13:11} sedan sägs Judith afar, väktarna på den Gate, öppna, öppna nu porten: Gud, ja, vår Gud, är med

Judith Page 576

oss, att förkunna hans makt ännu i Jerusalem, och hans styrkor mot fienden, som han har även gjort denna dag.

{13:12} nu när männen i hennes stad hört hennes röst, de gjorde brådska att gå ner till porten till sin stad, och de kallas äldsterna i staden.

{13:13} och sedan sprang de alla tillsammans, både små och bra, för det var konstigt för dem att hon var komma: så de öppnade porten, och fått dem, och gjorde en brand ett ljus och stod runt omkring dem.

{13:14} då hon sade till dem med hög röst, beröm, prisa Gud, prisa Gud, säger jag, för han inte har tagit bort hans barmhärtighet från huset av Israel, men har förstört vår fiender av mina händer denna natt.

{13:15} så hon tog huvudet ur väskan, och visade det, och sade till dem, se huvudet av Holofernes, den överbefälhavare av armén av Assur, och skåda trädkronorna, vari han ljög i sin dryckenskap; och Herren har slagit honom i handen av en kvinna.

{13:16} som Herren lever, som har hållit mig i min väg att jag gick, mitt ansiktes har bedragit honom till hans förstörelse, och ännu har han inte begått synden med mig, till besudla och skam mig.

{13:17} då alla människor var härligt förvånade, och bugade sig och tillbad Gud och sade med en accord, välsignad är du, O vår Gud, som har denna dag

kom till intet fiender i ditt folk.

{13:18} då sade Ozias till henne, O dotter, välsignade konst du av den högste Gud över alla kvinnor på den jorden; och välsignad vara Herren Gud, som har skapat den himlarna och jorden, som har riktade dig till den skär bort huvudet av chefen av våra fiender.

{13:19} för detta ditt förtroende skall inte avvika från den hjärtat av män, som minns Guds kraft för alltid.

{13:20} och Gud vända dessa saker till dig för en evig beröm, att besöka dig i bra saker eftersom du inte har skonade ditt liv för åkomma för vår nation, men har hämnas våra ruin, promenader ett rakt sätt inför vår Gud. Och alla människor sa; Så var det, blir det så.

{14:1} sedan sade Judith till dem, höra mig nu, min bröder, och ta detta huvud och hänga den på den högsta Placera dina väggar.

{14:2} och så snart morgonen ska visas, och den solen ska komma fram på jorden, tar ni alla hans vapen och gå ut varje Tapper man ut ur staden, och satt ni kapten över dem, som om ni skulle gå ner

i fältet mot klockan av assyrierna; men gå inte ner.

{14:3} då de skall ta deras rustning, och skall gå in på deras läger, och höja upp kaptenerna av armén av Assur, och skall köra till Holofernes tält, men skall inte hitta honom: då rädsla skall falla på dem, och de skall fly innan ditt ansikte.

{14:4} så ni och alla som bebor Israels kust, skall förfölja dem, och störta dem eftersom de går.

{14:5} men innan ni gör dessa saker, kalla mig Achior de Ammonite, att han kan se och känna honom som föraktade den hus av Israel och som skickade honom till oss liksom hans döden.

{14:6} då de kallas Achior ut ur huset av Ozias; och när han var kommen, och såg huvudet av Holofernes i en mans hand i församlingen av folket, han föll ner hans ansikte, och hans Ande som misslyckades.

{14:7} men när de hade återhämtat sig honom, föll han på Judiths fötter, vörndnad henne och sa, välsignad är du i alla tabernaklet av Juda och i alla nationer, som

höra ditt namn skall vara förvånade.

{14:8} därför berätta nu allt som du har

gjort i dessa dagar. Sedan Judith förkunnat för honom i den
mitt i folket allt som hon hade gjort, från dag som

Hon gick fram till den stunden hon talade till dem.

{14:9} och när hon hade lämnat av tal, folket

ropade med hög röst, och gjorde jubel i deras
staden.

{14:10} och när Achior hade sett allt som Gud

Israel hade gjort, han trodde på Gud mycket, och

omskuren köttet av hans Förhud och fick sällskap åt
Israels hus åt denna dag.

{14:11} och så snart morgonen uppstod, hängde

chefen för Holofernes på väggen, och varje man tog

hans vapen, och de gick fram av band till sundet

av berget.

{14:12} men när assyrierna såg dem, skickas de till

deras ledare, som kom till deras kaptener och tribuner, och

till varenda en av sina härskare.

{14:13} så de kom till Holofernes' tält, och sade till honom

som hade ansvaret för alla hans saker, Waken nu vår Herre: slavar har varit djärva att komma ner mot oss att slaget, att de kan förstöras helt.

{14:14} sedan gick Bagoas och knackade på dörren tältet; för han trodde att han hade sovit med Judith.

{14:15} men eftersom ingen svarade, han öppnade den, och gick in i sängkammaren, och fann honom kasta på den ordet död, och hans huvud togs från honom.

{14:16} därför ropade han med hög röst, med gråt, och suckande och en mäktig gråta, och hyra hans plagg.

{14:17} efter att han gick in i tältet där Judith lämnats in: och när han hittade henne inte, han hoppade till folket, och grät,

{14:18} dessa slavar handlat förrädiskt; en kvinna i Hebreerbrevet har dragit skam över huset av kung Nabuchodonosor: Ty se, Holofernes lieth vid marken utan huvud.

{14:19} när kaptenerna av assyrierna armé hörde dessa ord, de hyr sina rockar och deras sinnen var

underbart oroliga, och det var ett rop och väldig
buller under hela lägret.

{15:1} och när de som fanns i tälten hört, de
häpnade över den saken var klar.

Sidan 577 Judith

{15:2} och fruktan och bävan föll på dem, så att
där fanns ingen människa att durst följa i åsynen av hans
granne, men rusar ut alla tillsammans, de flydde in i varje
sätt av slätten, och hill country.

{15:3} de också som hade slagit läger i bergen runt
om Bethulia flydde bort. Då israeliterna, varje
en som var en krigare bland dem, rusade ut på dem.

{15:4} sedan skickas Ozias till Betomasthem och till Bebai,
och Chobai, och Cola och att alla kuster Israel, såsom
ska tala om de saker som var gjort, och att alla ska
rusa fram på sina fiender för att förstöra dem.

{15:5} nu när Israels barn hörde det, alla
föll på dem med ett samtycke och dräpte dem åt
Chobai: jämväl också de som kom från Jerusalem, och
från alla hill country, (för män hade berättat för dem vad saker

var gjort i lägret av deras fiender) och de som var i Galaad, och i Galileen, jagade dem med en stor slakt, tills de var förbi Damaskus och gränser därav.

{15:6} och restmängd som bodde på Bethulia, föll på lägret av Assur, bortskämd dem och var kraftigt Berikad.

{15:7} och Israels barn som återvände från den slakt hade det som återstod; och byarna och den städer, som var i bergen och i vanligt, gat många förstör: för många var mycket bra.

{15:8} sedan Joacim översteprästen och gamle av israeliterna som bodde i Jerusalem, kom till Se de bra saker som att Gud hade visade till Israel, och att se Judith, och hyllar henne.

{15:9} och när de kom till henne, de välsignade henne med en överenskommelse, och sade till henne, du är upphöjelse

Jerusalem, du är stor ära av Israel, du är den stor glädje av vår nation:

{15:10} du har gjort alla dessa saker av handen:
du har gjort mycket gott till Israel, och Gud är nöjd
därmed: Välsignad är du Allsmäktige Herrens för
Evermore. Och alla människor sa, blir det så.

{15:11} och människorna bortskämda lägret loppet av
trettio dagar: och de gav Judith Holofernes hans tält,
och alla hans tallrik, och sängar, och fartyg, och alla hans saker:
och

Hon tog den och lade den på sin mula; och gjort klart hennes
vagnar,

och lade dem därpå.

{15:12} sedan alla kvinnor i Israel sprang tillsammans för att se
henne, och välsignade henne och gjort en dans bland dem för
henne:

och hon tog grenar i handen och gav också till den
kvinnor som var med henne.

{15:13} och de sätta en krans av oliv på henne och hennes
piga som var med henne och hon gick före alla människor
i dansen, leder alla kvinnor: och alla män
Israel följde i deras rustning med girlander och med
låtar i deras munnar.

{16:1} sedan Judith började sjunga detta thanksgiving i alla Israel, och alla människor sjöng denna låt beröm efter henne.

{16:2} och Judith sade, börja till min Gud med timbrels, sjunga till min Herre med cymbaler: tune till honom en

ny psalm: upphöja honom, och åkallar hans namn.

{16:3} för Gud bryter striderna: för bland lägren mitt folk har han levererat mig av den händerna på dem som förföljde mig.

{16:4} Assur kom ut ur bergen från norr, Han kom med tio tusentals av sin armé, mängden varav stannade torrents, och deras ryttare har omfattas kullarna.

{16:5} han skröt att han skulle bränna upp mina gränser, och döda mina unga män med svärd, och dash sugande barn mot marken, och göra min spädbarn som en bytesdjur, och min oskulder som en förstöra.

{16:6} men den Allsmäktige Herren har besviken dem genom hand av en kvinna.

{16:7} för mäktige omfattades inte av de unga männen,

inte heller söner titanerna slår honom, och inte heller hög jättar satt på honom: men Judith dotter till Merari försvagades honom med skönheten i hennes ansikte.

{16:8} för hon skjuta upp plagget av hennes makes död för upphöjelsen av dem som var förtryckta i Israel, och smort hennes ansikte med salva och bundna håret i en däck, och tog ett linne plagg att lura honom.

{16:9} hennes sandaler skändas hans ögon, hennes skönhet tog hans

sinne fånge, och fauchion passerat genom halsen.

{16:10} perserna quaked på hennes djärvhet, och den Medes var avskräcks på hennes härdighet.

{16:11} sedan min drabbade ropade av glädje och min svaga de ropade; men de var förvånade: dessa lyftas upp deras röster, men de störtades.

{16:12} söner tärnor har genomborrat dem igenom, och sårade dem som fugatives' barn: de omkom av striden av Herren.

{16:13} jag kommer sjunga åt Herren en ny låt: O Herre, du är bra och härliga, underbara i styrka, och

oövervinnelig.

{16:14} låt alla varelser tjäna dig: Ty du spakest, och de var gjorda, du skicka tillbaka din ande och det skapade dem, och det finns ingen som kan motstå din röst.

{16:15} för bergen skall flyttas från sin stiftelser med vatten, klipporna skall smälter som vax på din närvaro: men du är barmhärtig mot dem som frukta dig.

{16:16} för alla offer är för lite för nöjd dig, och allt fettet inte är tillräcklig för din brända erbjuder: men han som fruktar Herren är bra vid alla tillfällen.

{16:17} ve de nationer som stiga upp mot min Kindred! Herren Sebaot tar hämnd av dem i domens dag, sätta eld och maskar i deras kött; och de skall känna dem, och gråter för alltid.

{16:18} nu så snart de in i Jerusalem, de tillbad Herren. och så snart de var renat, erbjöd de deras brännoffer, och deras fria erbjudanden och sina gåvor.

Judith Page 578

{16:19} Judith också dedikerade alla grejer av Holofernes,

som folket hade gett henne, och gav trädkronorna, som
Hon hade tagit ur hans sängkammaren, för en gåva till den
Lord.

{16:20} så folket fortsatte festa i Jerusalem
innan helgedomen för loppet av tre månader och
Judith återstod med dem.

{16:21} efter denna tid var och en tillbaka till sin egen
arv, Judith gick till Bethulia och förblev i
hennes egen besittning, och var i hennes tid ärade i alla
i landet.

{16:22} och många önskat henne, men ingen kände henne all
den
dagar av sitt liv, efter att Manasses maken var död,
och samlades till sitt folk.

{16:23} men hon ökat mer och mer i ära, och
vaxade gamla i sin mans hus, att vara ett hundra och
fem år gammal, och gjorde hennes piga fri; så hon dog
Bethulia: och de begravde henne i grottan av maken
Manasses.

{16:24} och Israels hus beklagade hennes sju dagar:

och innan hon dog, hon distribuera sina varor till alla dem som var närmaste av släktingar till Manasses hennes make, och till dem som var den närmaste av hennes släktingar.

{16:25} och det fanns ingen som gjort barn

Israel mer rädd i dagarna av Judith, och inte heller lång tid efter hennes död.

APOKRYFERNA

JUDITH AV KING JAMES BIBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com